

~~Señori Barber~~ Per an
Personalitat ges glor.

La BARQUERA

La Providencia ha fet creixer un pollancre
rora al riu a ~~dotze~~ ^{dotze} metres de la passera flotant
~~conformada~~ ^{conformada} amb botes - lligades de tres en tres - i
Faulons prims que ~~semblats~~ ^{semblats} com una balleta.
A l'ombra d'aquens pollancre hi ha una dona
grassa, enorme, ~~esprada~~ ^{colrada} magestosa asseguda en
una cadira mitjana. Va vestida de dot i porta els
dos braços del mocador del cap deslligats a fi d'alli-
berar la gorja opulenta, ~~de roses i d'haver la frescor~~ ^{de roses i d'haver la frescor}
del ventjol de mar que abana amb intermitències. Es
l'encarregada de cobrar als forasters els drets de
passatigel per la falanca comunal. És l'esping
del riu, la qual roman allí d'un cap de dia a l'al-
tre, sense ~~oplenes~~ ^{inudar} canviar de positura mes que per
anar seguint el moviment rotatori de l'ombra pro-
fectora. - Bons dies, bones tardes, bonaniti, ...
Fa anys i panys que repeteix aquestes paraules
centinars de vegades durant la jornada. Te qual
com de mendicant i de funcionari, i ningú li nega
ra el salud si es del pobre ni els deu centims si es fo-
raster.

des ~~de~~ del seu lloc atalaya el curs de les aigües enman-
 drades en vedar les oques blanques i les barques dels
 pescadors que retornen del mar. El vegades atra-
 vessa el passant situat, mes avall de la pa-
 tanca, un escamot de va dells ^{o un} carro de torrada
 amb aigua fins al botó de les rodes. Pero el tem-
 ps transcorre sense grams esdeveniments i ha "bar-
 quera" - l'anomenen així perque pruntivament sosté
 min el traubons de la passera, barques velles - trobà
 mes distraccio en el fons de les aigües engorgades que
 en co que hi ha al damunt.

Es fupos del riu no tenen pas secrets per ella. Ha
 sa d'assejat llur costums i sap ^{mes coses d'ells que} ~~uns secrets com un vei~~
 na manella i curiosa, ~~els~~ de la casa del costat. Les
 bagres, les llissares i els llor-arros no han pogut a-
 magar-li res. Imaginen-se que es espia for anys, de
 sot a sot; que ha presenciat com s'estimaven i com
 se persequien, que ho ha vist lluitar amb l'ham amb
^{espia la, amb el vertice} ~~impuls~~ amb tota mena d'ormigs i adreuc amb les
 armes de foc, espertes dels cacadors i mausors dels
 carrabiners.

Us explicaria com un tret de bala, solament
 amb la commocio que produueix en l'aigua, estabo-
 neix els gran fupos i com son orgafats per llurs perse-
 quidors amb l'aigua fins al coll.

Sap coses mes curioses, la bona dona.

Us diria si un llabrador ha "tastat l'ham" o si no l'ha tastat.

Quan les dones del poble van a rentar les mocades al riu de llabroros - horribles cornworts - aprofiten a pendre-les hi les tripes dels dits.

Es que no han tastat l'ham ho fan barroera. ment d'una estrovada furiosa i engolossits; els altres, amb parsimonia, estirant poquet a poquet se engerjardes, palpan-les amb el moiro, astuts i desconfiats. I coses mes subtils, sap la "barquera", coses de pedagogia maternal assombroses.

La nissaga sota un avet espora l'aliment, i arriba la mare amb el pap ben ple. Se engerja i escampa aquella sopa entre la volada dels mibuts. Els mibuts s'atipen i un cop tips cal que retornin a llur ama garrall. La mare els hi retorna amb jertes persuasives, pero als desobedients els punye a cops de cua.

I la barquera descriu els cops de cua ^{amb una} ~~amb jertes pe-~~ ~~sat i feigues~~ ^{expressiva movent els braços i les} pero amb una evident competencia amb la furga gelosa. I us farieu caprec que deu en un quart d'un cop de cua de la barquera emulada Prudenci Bertrama.

San Pere Pescador, 4 agost.